

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XEObd/17/2017
Identifikačné číslo spisu:	8708203148
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8708203148.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., proti povinnému: W. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, F., o vymoženie pohľadávky 842,46,-Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17Er/132/2008, na dovolanie oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 20CoE/168/2013-72 z 27. decembra 2013 a o návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávnenej z a s t a v u j e.
- II. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- III. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.
- IV. Povinný m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací druhým výrokom uznesenia č. k. 20CoE/168/2013-72 zo dňa 27.12.2013 potvrdil uznesenie Okresného súdu Poprad č. k. 17Er/132/2008-34 zo dňa 28.03.2013, ktorým súd exekúciu vedenú proti povinnému na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská arbitrážna a.s. (pôvodne Slovenská rozhodcovská a.s.), sp. zn. SR 7694/07 zo dňa 02.11.2007, zastavil. Odvolací súd zároveň prvým výrokom svojho uznesenia zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 21.02.2014.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie, podala oprávnená dovolanie, argumentujúc tým, že: a/ súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. a/ O. s. p.), b/ v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. d/ O. s. p.), c/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. e/ O. s. p.), d/ vo veci konajúce súdy svojím postupom odňali oprávnenej

možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), e/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), f/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Na základe tvrdení uvedených v dovolaní oprávnená dovolaciemu súdu navrhla, aby dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne navrhla dovolacie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. prerušiť a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Navrhla tiež, aby dovolací súd postupoval podľa § 243 O. s. p. a rozhodol o odložení vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu. Dovolatelka si zároveň uplatnila náhradu trov dovolacieho konania.

3. Povinný ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadrili.

4. Proti tomu istému uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podala oprávnená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom [§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ (správne malo znieť „písm. f/“) O. s. p.], napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), súčasne že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadala uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), upravujúci postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. Z uvedeného dôvodu posudzoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) prípustnosť podaných opravných prostriedkov podľa právnej úpravy účinnej v čase ich podania.

6. Najvyšší súd najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávnenej.

7. Oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už účastníkom konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podala odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu. Najvyšší súd konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4OboE/45/2013 z 30. marca 2014 a sp. zn. 4OboE/140/2014 z 31. marca 2015) s tým, že: a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím odvolacieho súdu, c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 C. s. p. v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

8. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávnenej nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 C. s. p. zastavil (výrok I.).

9. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala oprávnená zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), sa následne bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) zaoberal návrhom oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania a prípustnosťou jej dovolania.

10. K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré najvyšší súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv, b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov, preto najvyšší súd návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok II.).

11. Na odôvodnenie rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávnenej najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/349/2012, 3Cdo/409/2012, 6Cdo/299/2012, 4Oboer/169/2013, 3Oboer/75/2013 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza (výrok III.).

12. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie oprávnenej smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolania.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C. s. p. (výrok IV.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.